

BETA (1) *sb f*

I sg betą.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Nazwa drugiej litery alfabetu greckiego odpowiadającej spółgłosce „b”; tu przen:

Zwrot: »umieć alfę z betą« = być wykształconym człowiekiem: A niech go ia téz [wina] fkołztuię: Boć y ia fńák w becze czuię. A nie żał [!] mi żem póétą/ Ieft coś/ vmiéc álfę z bétą. KochFr 127.

Wyrażenie: »alfa z betą« cf »umieć alfę z betą«.

KN